

47.954 36	36
<u>27</u> <u>27</u>	<u>36</u>
209	<u>216</u>
	108
47954	<u>1296</u>
<u>46656</u>	<u>36</u>
1298	<u>7776</u>
	3888
	<u>46656</u>

Τοῦ ἀριθμοῦ 47954 περιλαμβανομένου μεταξὺ 1000 καὶ 1000000, ἡ ρίζα του εὐρίσκεται μεταξὺ τοῦ 10 καὶ 100, τουτέστι περικλείει δεκάδας καὶ μονάδας. Ὁ κύβος τῶν δεκάδων εὐρίσκεται εἰς τὰς 47 χιλιάδας, καὶ δεικνύομεν, ὡς εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα, ὅτι 3, ρίζα τοῦ μεγαλητέρου κύβου τοῦ εἰς τὸ 47 περιεχομένου, ἐκφράζει τὰς δεκάδας. Ἀφαιροῦμεν τὸν κύβον τοῦ 3 ἢ τὸ 27 ἀπὸ 47, καὶ ἔχομεν ὑπόλοιπον 20, κατεβάζομεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὑπολοίπου μόνον τὸ ψηφίον 9 τοῦ τμήματος 954, καὶ ὁ ἀριθμὸς 209 ἑκατοντάδες, σύγκειται ἐκ τοῦ τριπλασίου τετραγώνου τῶν δεκάδων ἐπὶ τὰς μονάδας, πλεοντὰ κρατηθέντα ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη. Λοιπὸν εἰάν σχηματίσωμεν τὸ τριπλοῦν τετράγωνον τῶν 3 δεκάδων, τὸ ὅποῖον δίδει 27 ἑκατοντάδας, καὶ διαιρέσωμεν 209 διὰ 27, τὸ πηλίκον 7 εἶναι τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τῆς ρίζης, ἢ ψηφίον τι πολλὰ μέγαλον. Ἰψόνοντες δὲ 37 εἰς τὸν κύβον, εὐρίσκομεν 50653, ἀριθμὸν μεγαλήτερον τοῦ 47954.

Ἐάν ὁμοίως σχηματίσωμεν τὸν κύβον τοῦ 36, εὐρίσκομεν 46656, ἀριθμὸν, ὅστις ἀφαιρεθεὶς ἀπὸ 47954, ὡς φαίνεται εἰς τὸν ἄνω πίνακα, δίδει ὑπόλοιπον 1298· οὕτως ὁ δεδομένος ἀριθμὸς δὲν εἶναι,

τέλειος κύβος· και ἡ ρίζα του εἶναι μείον μονάδος ἴση μὲ 36.

Τῶ ὄντι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δεδομένου ἀριθμοῦ καὶ τοῦ κύβου τοῦ 36 εἶναι, ὡς εἶδομεν, 1298, ἀριθμὸς μικρότερος τοῦ $3 \times (36)^2 + 3 \times 36 + 1$, διαφορά μεταξὺ $(37)^3$ καὶ $(36)^3$, ἐπειδὴ ἐλάβαμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς πράξεως 3888, τὸ τριπλοῦν τοῦ τετραγώνου 36.

§. 195. Προχέισθω ἤδη νὰ ἐξάξωμεν τὴν κυβικὴν ρίζαν ἀριθμοῦ περισσότερον ἀπὸ ἕξ ψηφία, τοῦ 43725658 λόγου χάριν.

$ \begin{array}{r} 43.725.658 \mid 352 \\ \underline{27} \\ 167 \\ 43725 \\ \underline{42875} \\ 8506 \end{array} $	$ \begin{array}{r} 35 \\ 35 \dots 3675 \\ \hline 175 \\ 105 \\ \hline 1225 \\ 35 \\ \hline 6125 \\ 3675 \\ \hline 42875 \end{array} $	$ \begin{array}{r} 352 \\ \underline{352} \\ 704 \\ 1760 \\ 1056 \\ \hline 123904 \\ 352 \\ \hline 247808 \\ 619520 \\ \underline{371712} \\ 43614208 \end{array} $
$ \begin{array}{r} 43725658 \\ \underline{43614208} \\ \text{ὑπόλοιπον. } 111450 \end{array} $		

Ε. Μ. Π. Κ. Τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ζητούμενη ῥίζα, ἀναγκαίως ἔχει περισσότερον ἀπὸ ἓν ψηφίον· ὅθεν τὴν θεωροῦμεν ὡς σύνθετον ἀπὸ μονάδας καὶ δεκάδας μόνον (αἱ δεκάδες δύνανται νὰ ἐκφρασθῶσι μὲ περισσότερα παρὰ ἓν ψηφίον).

Ὁ κύβος δὲ τῶν δεκάδων δίδει τοῦλάχιστον χιλιάδας· καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαίως εὑρίσκεται εἰς τὰ ἀριστερὰ τῶν τριῶν τελευταίων ψηφίων, 658. Λέγω τώρα, ὅτι εἰν ἐξάξωμεν τὴν ῥίζαν τοῦ μεγαλητέρου κύβου τοῦ περιχομένου εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος 43725, θεωρούμενον μὲ τὴν ἀπόλυτόν του τιμὴν, θέλομεν ἔχει τὸν ἀριθμὸν τῶν δεκάδων τῆς ὅλης ῥίζης.

Ἐὰν ὄντι ἔστω a ἡ ῥίζα τῶν 43725, ὡς ἐγγιστα μείον μιᾶς μονάδος, ἔπεται ὅτι εἰς τὸ a^3 καὶ $(a+1)^3$ περιέχονται αἱ 43725. Προμοίως λοιπὸν καὶ 43725000 εὑρίσκεται μεταξὺ $a^3 \times 1000$ καὶ $(a+1)^3 \times 1000$ · καὶ ἐπειδὴ οἱ δύο τελευταῖοι οὔτοι ἀριθμοὶ διαφέρουσι μεταξύτων περισσότερον ἀπὸ 1000, συμπεραίνομεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ δεδομένος ἀριθμὸς 43725658, εὑρίσκεται μεταξὺ $a^3 \times 1000$, καὶ $(a+1)^3 \times 1000$ · οὕτως ἡ ζητούμενη ῥίζα περιλαμβάνεται μεταξὺ $a \times 10$, καὶ $(a+1)10$. Λοιπὸν τέλος πάντων αὕτη εἶναι σύνθετος ἀπὸ a δεκάδας, καὶ ἀριθμὸν τινα μονάδων μικρότερον τοῦ 10 *).

*) Ἐπειδὴ a^3 διαφέρει τοῦ $(a+1)^3$ κατὰ $3a^2 + 3a + 1$, τὸ δὲ a^3 διαφέρει ἀπὸ τοῦ 43725 τὸ περισσότερον $3a^2 + 3a$, διὰ τοῦτο $1000a^3$ διαφέρει ἀπὸ 43725000 τὸ περισσότερον

$$1000 \times 3a^2 + 1000 \times 3a,$$

καὶ ἐπειδὴ

$$1000 a^3$$

διαφέρει ἀπὸ τοῦ $1000 (a+1)^3$, κατὰ

$$1000 \times 3a^2 + 1000 \times 3a + 1000 \times 1,$$

διὰ τοῦτο

$$100 (a+1)^3$$

διαφέρει ἀπὸ 43725000, τ' ὀλιγώτερον 1000. Λοιπὸν $1000 (a+1)^3 >$ τοῦ 43725000 + 658.

Οὕτως τὸ ζήτημα ἄγεται εἰς τὸ νὰ ἐξάξωμεν τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ 43725. Ἄλλ' οὗτος ὁ νέος ἀριθμὸς ἐπειδὴ ἔχει περισσότερον ἀπὸ τρία ψηφία, ἡ ρίζα του περιέχει περισσότερον ἀπὸ ἓν, τουτέστι περιέχει δεκάδας καὶ μονάδας. Διὰ νὰ εὕρωμεν τὰς δεκάδας, πρέπει νὰ χωρίσωμεν τὰ τρία τελευταῖα ψηφία 725, καὶ νὰ ἐξάξωμεν τὴν ρίζαν τοῦ μεγαλητέρου κύβου τοῦ περιεχομένου εἰς τὸ 43· (βλέπομεν εὐκόλως τὴν ἐπρεπε νὰ πράξωμεν, εἰάν ὁ νέος οὗτος ἀριθμὸς εἶχε περισσότερον ἀπὸ τρία ψηφία).

Ὁ μεγαλήτερος κύβος, ὅς τις περιέχεται εἰς τὸ 43 εἶναι 27, τοῦ ὁποίου ἡ ρίζα εἶναι 3, τὸ ὁποῖον ἐκφράζει τὰς δεκάδας τῆς ρίζης τοῦ 43725 (ἢ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τῆς ὅλης ρίζης). Ἀφαιρῶντες τὸν κύβον τοῦ 3 ἢ 27, ἀπὸ τὸ 43, ἔχομεν ὑπόλοιπον 16, εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὁποίου κατεβάζομεν τὸ πρῶτον ψηφίον 7 τοῦ ἀκολουθοῦ τμήματος 725, καὶ οὕτως ἔχομεν 167.

Σχηματίζοντες μετὰ ταῦτα τὸ τρικλοῦν τετράγωνον τῶν 3 δεκάδων, εὐρίσκομεν 27000· καὶ εἰάν διαιρέσωμεν 167 διὰ τοῦ 27, τὸ πηλίκον 6 εἶναι τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τῆς ρίζης τῶν 43725, ἢ ψηφίον τι μεγαλήτερον. Μὲ εὐκολίαν δὲ γνωρίζομεν, ὅτι τοῦτο εἶναι πολλὰ μέγαλον. Δοκιμάζοντες δὲ τὸ 5, ὑφόνομεν 35 εἰς τὸν κύβον, καὶ ἔχομεν ἐξαγόμενον 42875, ἀριθμὸν, ὅς τις ἀφαιρεθεὶς ἀπὸ 43725, δίδει ὑπόλοιπον 850. Τοῦτο τὸ ὑπόλοιπον εἶναι προφανῶς μικρότερον παρὰ $3(35)^2 + 3 \times 35 + 1$, ἐπειδὴ ἤδη τὸ τετράγωνον τοῦ 35 εἶναι κατὰ τὸν ἄνω πίνακα, ἴσον μὲ 1225· οὕτως 35 εἶναι ἡ ρίζα τοῦ μεγαλητέρου κύβου, ὅς τις περιέχεται εἰς τὰς 43725. Εἶναι λοιπὸν ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν δεκάδων τῆς ζητουμένης ρίζης.

Διὰ τὰ προσδιορίζωμεν τὰς μονάδας, κατεβάζομεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὑπολοίπου 850, τὸ πρῶτον ψηφίον 6 τοῦ τελευταίου τμήματος 058, ὥστε ἔχομεν 8506. Σχηματίζομεν προσέτι τὸ τριπλοῦν τετράγωνον τῶν 35 δεκάδων (τὸ ὁποῖον εἶναι εὐκόλον, ἐπειδὴ εἰς τὴν δοκιμὴν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίου εἶχαμεν σχηματίσει τὸ τετράγωνον τοῦ 35). Μετὰ ταῦτα διαιροῦμεν 8506 διὰ τοῦ τριπλοῦ τετραγώνου 3675· τὸ πηλίκον εἶναι 2, τὸ ὁποῖον δοκιμάζομεν ὑφύοντες 352 εἰ τὸν κύβον. Λαμβάνομεν οὕτως 43014208, ἐξαγόμενον μικρότερον τοῦ δεδομένου ἀριθμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφαιροῦντες ἐκ τούτου, λαμβάνομεν ὑπόλοιπον 11450. Λοιπὸν 352 εἶναι ἡ κυβικὴ ρίζα τῶν 43725658 μετὰ μονάδος.

Κανὼν Γενικός. Διὰ τὰ ἐξάξωμεν τὴν κυβικὴν ρίζαν ἀκεραίου ἀριθμοῦ, χωρίζομεν τὸν ἀριθμὸν εἰς τμήματα, ἀπὸ τρία ψηφία ἕκαστον, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὰ δεξιά, ἕως νὰ φθάσωμεν εἰς τμήμα ἐνὸς δύο, ἢ τριῶν ψηφίων τὸ περισσότερον (ὁ ἀριθμὸς τῶν τμημάτων εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίων τῆς ρίζης)· ἐξάξομεν τὴν ρίζαν τοῦ μεγαλητέρου κύβου ὅστις περιέχεται εἰς τὸ πρῶτον ἐν ἀριστερᾷ τμήμα καὶ ἀφαιροῦμεν τοῦτον τὸν κύβον ἀπὸ τὸ πρῶτον τμήμα· κατεβάζομεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὑπολοίπου τὸ πρῶτον ψηφίον τοῦ δευτέρου τμήματος, καὶ διαιροῦμεν τὸν οὕτως σχηματισμένον ἀριθμὸν διὰ τοῦ τριπλοῦ τετραγώνου τοῦ ἤδη εὑρεθέντος εἰς τὴν ρίζαν ψηφίου γράφομεν δὲ τὸ πηλίκον εἰς τὰ δεξιά τούτου τοῦ ψηφίου, καὶ ὑφύνομεν τὴν ἔνωσιν τῶν δύο ψηφίων εἰ τὸν κύβον· ἰὰν ὁ κύβος οὗτος εἶναι μεγαλήτερος τῆς ἐνώσεως τῶν δύο πρώτων τμημάτων τοῦ δεδομένου ἀριθμοῦ, ἐλαττοῦμεν τὸ πηλίκον ἀπὸ μίαν ἢ πολλὰς μονάδας, ἕως νὰ εὔρωμεν κύβον δυνάμενον νὰ ἀφαι-

ρεθῆ ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν δύο πρώτων τμημάτων. Ἐκτελεσθείσης τῆς ἀφαιρέσεως, κατεβάζομεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὑπολοίπου τὸ πρῶτον ψηφίον τοῦ τρίτου τμήματος, μετὰ ταῦτα διαιροῦμεν τὸν οὕτως σχηματισμένον ἀριθμὸν διὰ τοῦ τριπλοῦ τετραγώνου τῆς ἐνώσεως τῶν δύο ἤδη εὔρεθέντων ψηφίων· τὸ πηλίκον εἰάν δὲν εἶναι πολλὰ μεγάλον, πρέπει νὰ εἶναι τοιοῦτον, ὥστε γράφοντές το εἰς τὰ δεξιὰ τῶν δύο πρώτων ψηφίων τῆς ρίζης, καὶ ὑφόνοντες τὸν ἐντεῦθεν ἐξαγόμενον ἀριθμὸν εἰς κύβον, ἢμποροῦμεν ὕστερον νὰ ἀφαιρέσωμεν τοῦτο τὸ γινόμενον ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν πρώτων τριῶν τμημάτων. Γενομένης ταύτης τῆς νέας ἀφαιρέσεως κατεβάζομεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὑπολοίπου τὸ πρῶτον ψηφίον τοῦ τετάρτου τμήματος, καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὴν αὐτὴν σειρὰν τῶν πράξεων, ἕως νὰ κατεβάσωμεν ὅλα τὰ τμήματα.

Παρατήρησις. Πόλλάκις εἰς τὴν ὁδὸν τῶν πράξεων ὑποφιαζόμεθα, ὅτι ἐν τῶν πηλίκων, περὶ τῶν ὁποίων ὠμιλήσαμεν, εἶναι μεγαλώτατον, καὶ δυνάμεθα τότε νὰ ἐλαττώσωμεν αὐτὸ ἀπὸ δύο ἢ περισσοτέρας μονάδας. Ἀλλὰ ὑφόνοντες εἰς κύβον τὴν ἤδη εὔρεθεισαν ρίζαν ἀκολουθημένην ἐκ τούτου τοῦ ψηφίου, καὶ ἀφαιροῦντες τοῦτον τὸν κύβον ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν τμημάτων, τὰ ὅποια θεωροῦμεν εἰς τὸν δεδομένον ἀριθμὸν, δυνάμεθα νὰ εὔρωμεν μέγα ὑπόλοιπον, τὸ ὅποϊον μᾶς κάμνει νὰ νομίσωμεν, ὅτι τὸ τελευταῖον ληφθὲν τῆς ρίζης ψηφίον εἶναι πολλὰ μικρόν· θέλομεν βεβαιωθῆ περὶ τούτου διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος χαρακτηριστικοῦ, ὅτι „τὸ ὑπόλοιπον ὑπερβαίνει τὸ τριπλοῦν τοῦ τετραγώνου τῆς ἤδη εὔρεθείσης ρίζης, πλέον τὸ τριπλοῦν αὐτῆς τῆς ἰδίας ρίζης, πλέον ἔν.

Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν αὐξάνομεν τὴν ῥίζαν ἀπὸ μίαν ἢ περισσοτέρας μονάδας τάξεως τοῦ τελταίου ληφθέντος ψηφίου.

Ἴδου παραδείγματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα γυμνασθῶμεν.

$$\sqrt[3]{483249} = 78 \text{ με ὑπόλοιπον } 8697.$$

$$\sqrt[3]{91632508641} = 4508 \text{ με ὑπόλοιπον } 206441$$

$$\sqrt[3]{32977340218432} = 32068 \text{ ἀκριβῶς.}$$

§. 196. Ἐξαγωγή τῆς κυβικῆς ῥίζας διὰ προσγγίσεως.

Ὅταν ὁ δεδομένος ἀριθμὸς δὲν ᾖ ἄλλου ἀκεραίου ἀριθμοῦ, ἢ ἀνωτέρω μέθοδος διὰ ἀκέραιον μέρος τῆς ῥίζης· τὸ δὲ κλάσμα, τὸ ὅ ἔχει νὰ καταστήσῃ πλήρη τὴν ῥίζαν, εἶδομεν (ἀ 192) ὅτι δὲν προσδιορίζεται με ἀκρίβειαν· ἀλλ νάμεθα νὰ εὑρωμεν ἄλλο κλάσμα διαφορετικὸν τοῦ μενομένου κατὰ ποσότητα τόσον μικρὰν, ὅσην θέο καὶ τοῦτο κατὰ κανόνα τινὰ ἀνάλογον με ἐκεῖν ἀριθμοῦ 185.

Ἐν γένει ἄς ἐξωχθῇ ἡ κυβικὴ ῥίζα ἢ ἡ τρι ἀριθμοῦ a , μεῖον τοῦ κλάσματος $\frac{1}{y}$.

Ὁ ἀριθμὸς a βάλλεται ὑπὸ τὴν μορφήν.

Ἐὰν σημειώσωμεν διὰ p τὴν ῥίζαν τοῦ μεγαλητέβου, ὅς τις περιέχεται εἰς ay^3 , τουτέστι τὴ τοῦ ay^3 μεῖον μονάδος, ὁ ἀριθμὸς $\frac{ay^3}{y^3}$, ἢ a

λαμβάνεται μεταξὺ $\frac{p^3}{y^3}$ καὶ $\frac{(p+1)^3}{y^3}$. Λοιπὸν

$\sqrt[3]{a}$ εὑρίσκειται μεταξὺ τῶν ῥιζῶν τούτων.

ἀριθμῶν, ἢ μεταξὺ $\frac{\rho}{\nu}$ καὶ $\frac{\rho+1}{\nu}$. Λοιπὸν τέλος πάντων, $\frac{\rho}{\nu}$ εἶναι ἡ ζητούμενη ρίζα μείον τοῦ κλάσματος $\frac{1}{\nu}$.

Οὕτως διὰ νὰ ἐξάξωμεν τὴν τρίτην ρίζαν ἀριθμοῦ τινός μείον τοῦ $\frac{1}{\nu}$, πολλαπλασιάζομεν τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τὸν κύβον τοῦ παρονομαστοῦ ν · ἐξάγομεν τοῦλάχιστον μείον μονάδος τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ γινομένου, καὶ διαιροῦμεν τὸ ἐξαγόμενον διὰ τοῦ ν .

Π α ρ ά δ ε ι γ μ α. Ζητεῖται ἡ κυβικὴ ρίζα τοῦ 15 μείον $\frac{1}{12}$. Ἔχομεν $15 \times 12^3 = 15 \times 1728 = 25920$ · ἀλλ' ἡ κυβικὴ ρίζα τοῦ 25920 μείον μονάδος εἶναι 29· λοιπὸν ἡ ζητούμενη ρίζα εἶναι $\frac{29}{12}$ ἢ $2\frac{5}{12}$.

Εὐρίσκομεν παρομοίως

$$\sqrt[3]{47} = \frac{72}{20} = 3\frac{12}{20} \text{ μείον } \frac{1}{20}.$$

Ἡ προσέγγισις εἰς δεκαδικὰ εἶναι συνέπεια τοῦ προηγουμένου κανόνος.

Προκείσθω νὰ ἐκτιμηθῇ $\sqrt[3]{25}$ μείον 0,001.

Πρέπει (ἀριθμ. 196) νὰ πολλαπλασιάσωμεν 25 ἐπὶ τὸν κύβον τῶν 1000 ἢ ἐπὶ 1000000000, τουτέστι νὰ προσθέσωμεν ἑννέα μηδενικά εἰς τὰ δεξιά τοῦ 25, ὥστε θέλομεν ἔχει 250000000000· ἀλλ' ἡ κυ-

βικὴ ρίζα τούτου τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι 2924 μείον μονόδος· λοιπὸν 2,924 εἶναι ἡ ζητούμενη ρίζα, καὶ διαφέρει τῆς ἀληθινῆς μείον τοῦ $\frac{1}{1000}$.

Ἐν γένει διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν κυβικὴν ρίζα ἀκεραίου τινὸς ἀριθμοῦ εἰς δεκαδικὰ, προσθέτομεν εἰς τὰ δεξιά τοῦ ἀριθμοῦ τρεῖς φοραῖς τόσα μηδενικά ὅσα ψηφία δεκαδικὰ θέλομεν νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν ρίζαν. Ἐξάγομεν μείον μονάδος τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ νέου ἀριθμοῦ. Μετὰ ταῦτα χωρίζομεν κατὰ τὰ δεξιά τοῦ ἐξαγομένου τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν τῶν δεκαδικῶν ψηφίων.

§. 198. Ἐστω ἤδη $\frac{a}{\beta}$ κλάσμα ἢ κλασματικὸς ἀριθμὸς, τοῦ ὁποίου θέλομεν νὰ ἐξάξωμεν τὴν κυβικὴν ρίζαν. Κατασταίνομεν πρότερον τὸν παρονομαστήν του τέλειον κύβον, πολλαπλασιάζοντες τοὺς ὁροὺς του ἐπὶ τὸ τετράγωνον τούτου τοῦ παρονομαστή καὶ τὸ κλάσμα τρέπεται εἰς τοῦτο $\frac{a\beta^2}{\beta^3}$. Σημειωθέντες δὲ διὰ ρ τοῦ ἀκεραίου μέρους τῆς κυβικῆς ρίζης τοῦ $a\beta^2$, ἔπεται κατὰ συλλογισμὸν τινὰ ἀνάλογον μὲ ἐκ τῶν τοῦ ἀριθμοῦ 196, ὅτι $\frac{\rho}{\beta}$ εἶναι ἡ κυβικὴ ρίζα τοῦ $\frac{a}{\beta}$ μείον τοῦ κλάσματος $\frac{1}{\beta}$.

Ἐὰν ἠθέλαμεν νὰ λάβωμεν μεγαλύτερον βᾶθος προσεγγίσεως, ἠθέλαμεν ἀναζητήσει τιμὴν πλησιέστερον εἰς τὸ $\sqrt[3]{a\beta^2}$, καὶ νὰ διαιρέσωμεν τὸ ἐξαγόμενον διὰ τοῦ β .

“Όταν ὁ παρονομαστής μὴ ὦν ἤδη κύβος τέλειος, περιέχῃ παράγοντας, μερικοὶ τῶν ὁποίων εἶναι τέλειοι κύβοι, καὶ οἱ ἄλλοι τέλεια τετράγωνα, [ἢ τροπὴ τοῦ κλάσματος εἶναι ἀπλουστερά.

Ἔστω π. χ. τὸ κλάσμα $\frac{113}{360}$.

Ὁ ἀριθμὸς 360 δύναται νὰ ἀναλυθῇ εἰς $2^3 \cdot 3^3 \cdot 5$. Διὰ τοῦτο, εἰν πολλαπλασιάσωμεν τοὺς δύο ὄρους τοῦ κλάσματος διὰ 3×5^2 ἢ 75, τὸ κλάσμα δύ-

ναται νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν μορφήν $\frac{113 \times 75}{2^3 \cdot 3^3 \cdot 5^3}$, καὶ ὁ παρ-

ονομαστής τούτου εἶναι τότε ὁ κύβος τοῦ $2 \times 3 \times 5$ ἢ τοῦ 30. Οὕτως ἀφ’ οὗ ἐξάξωμεν τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ νέου ἀριθμητοῦ 113×75 ἢ 8475 μείον μονάδος, διαιροῦμεν τὸ προκύπτον 20 διὰ 30, καὶ οὕτως ἔχομεν

$\frac{20}{30}$ ἢ $\frac{2}{3}$ τὴν ζητουμένην ρίζαν μείον $\frac{1}{30}$.

§. 199. Ἄς περάσωμεν τώρα εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῆς κυβικῆς ρίζης τῶν δεκαδικῶν κλασμάτων.

Ζητεῖται π. χ. ἡ κυβικὴ ρίζα τῶν 3,1415. Ἐπειδὴ ὁ παρονομαστής 10000 δὲν εἶναι τέλειος κύβος, ἀλλὰ ἀνάγεται εἰς 1000×10 , τὸν κατασταίνομεν τέλειον κύβον πολλαπλασιαζόντες τον ἐπὶ 100, διὰ τὸ ὅποιον προσθέτομεν δύο μηδενικά εἰς τὰ δεξιά τοῦ δεδομένου δεκαδικοῦ κλάσματος, καὶ οὕτως ἔχομεν 3,141500. Μετὰ ταῦτα ἐξάγομεν μείον μονάδος τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ ἀριθμητοῦ 3141500, τουτέστι τοῦ ἀριθμοῦ, ἀφαιροῦντες τὴν ὑποδιαστολὴν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχομεν 146. Μετὰ ταῦτα διαιροῦμεν τὸ ἐξαγόμενον διὰ τοῦ

100 ἢ $\sqrt[3]{1000000}$, καὶ εὐρίσκομεν $\sqrt[3]{3,1415} = 1,46$ μείον τοῦ 0,01.

Ἐὰν θέλωμεν μεγαλύτερον βαθμὸν προσεγγίσεως, προσθέτομεν τρεῖς φοραῖς τόσα μηδενικά περισσότερον, κατ' ἐξακολουθήσῃν τοῦ ἀριθμοῦ, παρ' ὅσα ψηφία δεκαδικὰ θέλωμεν νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν ῥίζαν.

Τέλος πάντων, διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν εἰς δεκαδικὰ τὴν κυβικὴν ῥίζαν κοινοῦ τινὸς κλάσματος, πρέπει νὰ τρέψωμεν τὸν δεδομένον ἀριθμὸν εἰς δεκαδικὰ, καὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν πράξιν, ἕως νὰ λάβωμεν τρεῖς φοραῖς τόσα ψηφία δεκαδικὰ, ὅσα θέλωμεν νὰ εὔρωμεν εἰς τὴν ῥίζαν. Ἡ ὑπόθεσις τότε μᾶς φέρει εἰς τὸ νὰ ἐξάξωμεν τὴν κυβικὴν ῥίζαν δεκαδικῷ κλάσματος.

Διὰ νὰ τελειώσωμεν, θέλωμεν προβάλλει τὰ ἀκόλουθα γυμνάσματα.

$$\sqrt[3]{473}, \text{ μείον } \frac{1}{20} = \frac{155}{20}.$$

$$\sqrt[3]{79}, \text{ μείον } \frac{1}{10000} = 4,2908.$$

$$\sqrt[3]{3,00415}, \text{ μείον } \frac{1}{10000} = 1,4429.$$

$$\sqrt[3]{0,00101}, \text{ μείον } \frac{1}{100} = 0,10.$$

$$\sqrt[3]{\frac{14}{25}}, \text{ μείον } \frac{1}{1000} = 0,824.$$

Τὰ δύο συσταθέντα σχόλια (ἀριθμ. 190, κα 191) περὶ τῆς τετραγωνικῆς ῥίζης τῶν ἀριθμῶν, ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὴν κυβικὴν ῥίζαν, καὶ ἐν γένει εἰς τὰς ῥίζας ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ. Δὲν ἠμποροῦμε ὅμως νὰ ἐκθέσωμεν εἰς ταῦτα τὰ στοιχεῖα τὰς μεθόδους τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ῥιζῶν βαθμοῦ ἀνωτέρου τρίτου· ἐπειδὴ αὐταὶ αἱ μέθοδοι ἐπιστηρίζονται ἐπ' αὐτὰς εἰς τὴν σύνθεσιν δυνάμεως τινὸς ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ.

μοῦ ἐνὸς δυωνύμου, καὶ ὁ τύπος, ὅς τις ἔχει σχέσιν μὲ ταύτην τὴν σύνθεσιν, ἀπαιτεῖ πολλάς ἐκτεταμένας γνώσεις τῆς Ἀλγέβρας. Ἀλλὰ θέλομεν δώσει εἰς τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τούτου τοῦ συγγράμματος σύντομόν τι μέσον τοῦ νὰ ἐκτελῶμεν ἐξαγωγὰς ριζῶν παντὸς βαθμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἐφαρμογαὶ τῶν κανόνων τῆς Ἀριθμητικῆς. Θεωρία τῶν λόγων καὶ ἀναλογιῶν.

§. 200. **Εἰσαγωγή.** Ἀφ' οὗ ἐγνωστοποιήσαμεν τὰς πᾶν εἶδος ἐργασιῶν τῆς ἀριθμητικῆς ἀποβλεπούσας μεθόδους, μᾶς μένει ἀκόμη νὰ ἐκπληρώσωμεν ὄχι εὐκόλον μέρος αὐτῆς, δηλαδή νὰ διδάξωμεν τοὺς ἀρχαίους τὸ λύειν ὅλα τὰ ἀριθμητικὰ ζητήματα.

Διακρίνονται δὲ δύο ἀρχικὰ γένη ζητημάτων, τὰ θεωρήματα καὶ τὰ προβλήματα.

Ὅταν ἔχωμεν σκοπὸν νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ὑπαρξιν μερικῶν ιδιοτήτων σχετικῶς εἰς γνωστούς καὶ δεδομένους ἀριθμούς, τότε τὸ ζήτημα τοῦτο ὀνομάζεται θεωρήμα. Τὸ πέμπτον κεφάλαιον προσφέρει πλῆθος ζητημάτων τούτου τοῦ γένους. Αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τοῦ πᾶσι λαπλασιασμοῦ δύο ἢ περισσοτέρων παραγόντων καθ' ὅποιανδήποτε τάξιν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρετότητος τῶν ἀριθμῶν, αἱ ιδιότητες τῶν δεκαδικῶν περιοδικῶν κλα-